

[Birgitte Husmark]

Begrundelse

Der henvises til en artikel i Det Fri Aktuelt den 15. juli 1989.

Svar (25/7 89):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Omfanget af sygesikringens tilskud til lægemidler er udtømmende fastlagt i sygesikringsloven. Der er således ikke efter sygesikringsloven mulighed for til enkelte patienter at yde ekstraordinært tilskud til udgifter til tilskudsberettigede lægemidler eller at fravige bestemmelsen i § 7, stk. 6, om egenbetalingsgrænsen for medicintilskud.

Princippet om en vis patientbetaling for tilskudsberettigede lægemidler er et grundlæggende element i det danske medicintilskudssystem, der også indgik i systemet inden indførelsen af egenbetalingsgrænsen. Der er således ikke noget principielt nyt i en patientbetaling på lægemiddelområdet.

I tilfælde, hvor patienten erklærer, at vedkommende ikke har mulighed for at afholde egenbetalingen for tilskudsberettigede lægemidler, må lægen eller apotekeren derfor henviser patienten til at søge hjælp til dækning af udgifterne efter bistandslovens bestemmelser på kommunens social- og sundhedsforvaltning.

I Socialministeriets vejledning af 5. marts 1987 om kontanthjælp efter bistandsloven, pkt. 25, er nævnt følgende betingelser for ydelse af hjælp efter bistandslovens § 46 a til dækning af udgifter til medicin:

- at udgiften ikke kan dækkes efter anden lovgivning (herunder blandt andet lov om offentlig sygesikring),
- at pågældende ikke selv har midler til at afholde udgiften,
- at udgiften efter vurdering fra læge eller tandlæge må anses for velbegrundet.

Det oplyses endvidere blandt andet, at det i visse tilfælde vil være nødvendigt at søge bekræftet fra kommunens lægekonsulent eller amtskommunens socialcenter, at udgiften er nødvendig og velbegrundet.

I særlige tilfælde kan der endvidere være mulighed for at anvende bestemmelsen i § 53 i Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse nr. 510 af 19. november 1985 om rekvirering og udlevering af lægemidler. Efter bestemmelsen skal apoteket udlevere lægemidler uden sikkerhed for betalingen, når lægen på recepten anfører,

at varerne behøves øjeblikkeligt, og oplysning om, for hvis regning udlevering menes at ske.

Bestemmelsen tager sigte på at regulere det forhold, at en patient skal kunne få udleveret nødvendig medicin i en akut opstået situation, hvor patienten ikke har penge på sig til betalingen, for eksempel i en akut opstået situation om natten eller lignende, hvor patienten ikke har mulighed for at skaffe penge til veje.

Social trang eller generel betalingsevne behandles af de kommunale myndigheder, hvorfor disse patienter må henvises til kommunens social- og sundhedsforvaltning.

Spm. nr. S 1039

Til trafikministeren (17/7 89) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilket ansvar et dansk vognmandsfirma har – det være sig et eksportfirma eller et turistvognmandsfirma – hvis en ansat chauffør kommer ud for et trafikuheld i f.eks. et Østland og landets myndigheder kræver, at chaufføren kun kan blive løsladt fra fængsel mod kaution?«

Begrundelse

Hvert år sker adskillige uheld på udenlandske veje, hvor danske chauffører er involveret med eller uden egen skyld.

I løbet af de sidste dage er der i Ekstra Bladet trukket et eksempel frem, hvor en chauffør kun kan blive løsladt, såfremt der stilles kaution fra dansk side.

Udenrigsministeriet oplyser, at de ikke har en konto til et sådant formål, og familien oplyser, at de ikke kan garantere for det høje beløb, der kræves.

Det ville dog være naturligt, om chaufførens vognmand skulle kautionere. Så vidt spørgeren er underrettet, gives der ikke køretilladelse til hvem som helst, men kun til vognmænd, der kan fremvise et bankgaranteret rådighedsbeløb.

Svar (24/7 89):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Ved lov nr. 304 af 9. juni 1982 og lov nr. 305 af samme dato ændredes lov om international godstransport med motorkøretøjer m.v., henholdsvis lov om international buskørsel. Ved ændringen fastsattes der regler i de to love om vognmandens eller vognmandsfirmaets (den